

розширення державно-громадського партнерства на засадах співфінансування і спільного управління школами».

У Законі України «Про державно-приватне партнерство» подано визначення такого партнерства, яке розглядається як співробітництво між Україною, Автономною Республікою Крим як її невід'ємною нині тимчасово окупованою частиною, «територіальними громадами в особі відповідних державних органів, що здійснюють управління об'єктами державної власності, органів місцевого самоврядування, Національною академією наук України, національних галузевих академій наук (державних партнерів) та юридичними особами, крім державних та комунальних підприємств, установ, організацій (приватних партнерів), що здійснюється на основі договору в порядку, встановленому цим Законом та іншими законодавчими актами, та відповідає ознакам державно-приватного партнерства». Це визначення є важливим для розроблення терміносистеми освітнього партнерства, що формується шляхом інтеграції законодавчо-правового й наукового тезаурусу термінів їх визначень, фактичних і процедурних знань, прав, свобод і сфер відповідальності суб'єктів партнерської взаємодії, утворюють субстрат когнітивно-змістового конструкту їх спільно узгодженої діяльності й договірних відносин.

Зауважимо, що наведені вище нормативно-правові акти детермінують визначення кола правових умов, необхідних і достатніх не лише для укладання договору, визначених суб'єктами на їх розсуд, погоджені ними й обов'язкові, відповідно до актів цивільного законодавства для регулювання суспільних відносин суб'єктів партнерської взаємодії в сфері освіти й конкретизовані для забезпечення необхідного рівня правового регулювання цих відносин. Таким чином, у віддаленій часовій перспективі можна очікувати на розроблення й ухвалення Закону України «Про освітнє партнерство», який регулюватиме суспільні відносини, що постають у процесі освітнього партнерства, права й обов'язки його суб'єктів.

Список джерел:

1. Топузов О.М. Освітнє партнерство в системі загальної середньої освіти: теорія і методологія / О.М. Топузов. – Київ : Інститут педагогіки : Педагогічна думка, 2021. – 160 с. <https://doi.org/10.32405/978-966-603-2-2021-160>

Концептуальна модель системи державно-громадського управління закладом загальної середньої освіти на засадах суб'єктної партнерської взаємодії

*Л. М. Калініна, доктор педагогічних наук,
професор, вчений секретар, головна наукова
співробітниця відділу економіки та управління загальною середньою освітою
Інституту педагогіки НАПН України,
Н. І. Лісова, доктор педагогічних наук,
старший науковий співробітник відділу економіки та управління загальною
середньою освітою Інституту педагогіки НАПН України*

На визначеному методологічно-теоретичному підґрунті розроблено й обґрунтовано концептуальну модель системи державно-громадського управління закладом загальної середньої освіти на засадах суб'єктної партнерської взаємодії з урахуванням принципу системології – принципу множинності моделей і багатовекторності розвитку безпечної школи як соціокультурної системи «дитина – безпечна школа – партнери» (рис.1).

На рис. 1 введено такі позначення: ДГУ – державно-громадське управління; ЗСО – загальна середня освіта; МОНУ – Міністерство освіти і науки України; ДО ОДА – департамент освіти обласної державної адміністрації; УО(ВО)ВКМР - управління освіти (відділ освіти) виконавчого комітету міської ради; УО(ВО)РДА - управління освіти (відділ освіти) районної державної адміністрації; ВО ОТГ - відділ освіти об'єднаної територіальної громади; Гр. рада - громадська рада; ЗДО - заклад дошкільної освіти; ЗЗСО – заклад загальної середньої освіти.

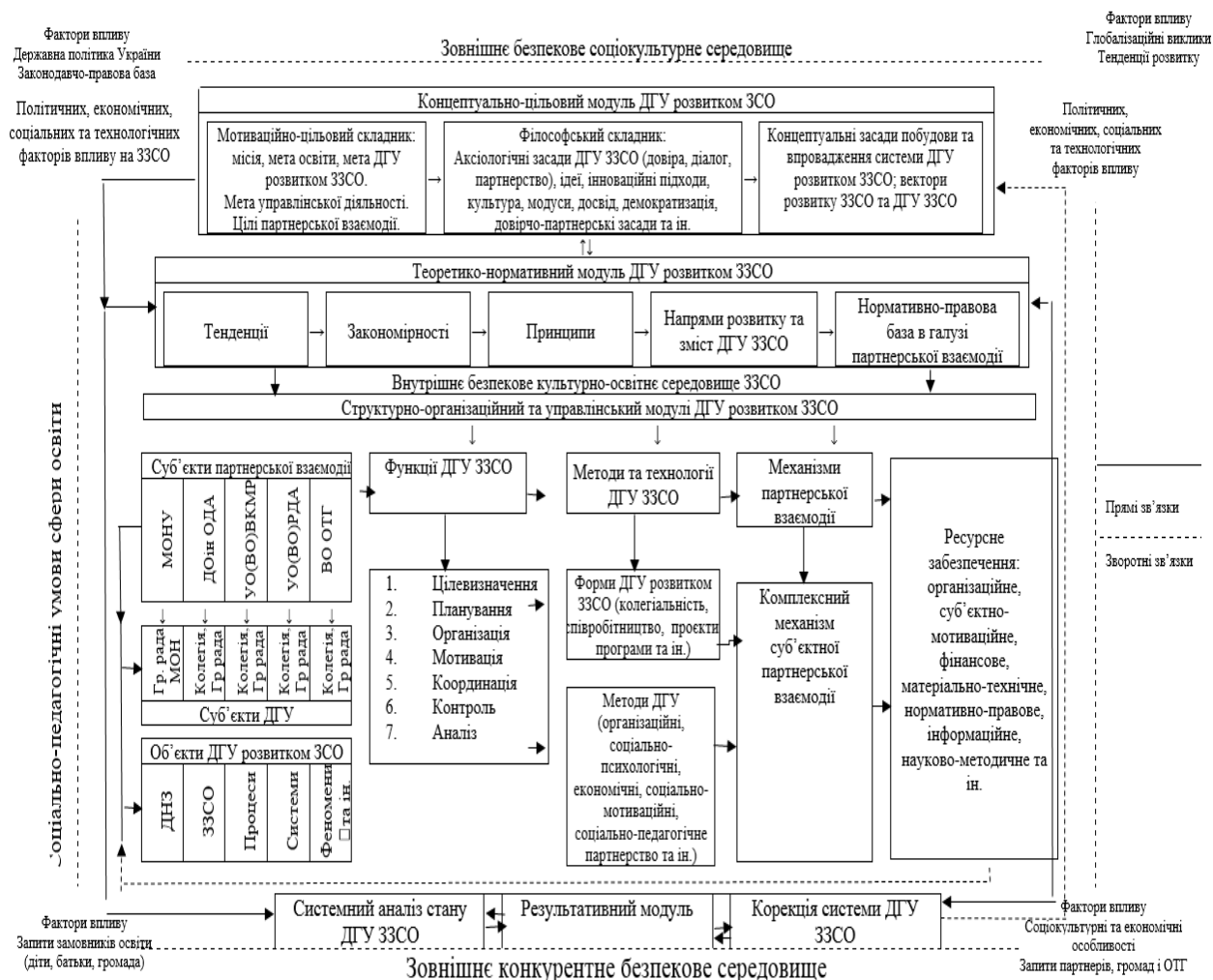

Рис. 1. Концептуальна модель системи державно-громадського управління ЗЗСО на засадах суб'єктної партнерської взаємодії

Розроблена концептуальна модель містить чотири модулі: концептуально-цільовий, теоретико-нормативний, управлінський і структурно-організаційний, результативний. Схарактеризовано кожен модуль. Зокрема, концептуально-цільовий модуль має такі складники: мотиваційно-цільовий; філософський. Цей

модуль має також складник, який охоплює концептуальні основи побудови й впровадження авторської системи, вектори розвитку ЗЗСО й державно-громадського управління ним. Розкрито теоретико-нормативний модуль (тенденції, закономірності, принципи, напрями розвитку, зміст державно-громадського управління і нормативно-правову базу галузі партнерської взаємодії), який є технологічним, містить усі необхідні елементи авторської системи. Систематизовано перелік принципів державно-громадського управління, що визначені за різними кваліфікаційними основами й авторське обґрунтування принципів довіри, професіоналізації, етики, рівноправності суб'єктів-партнерів управління. Уточнено сутність принципу довіри і зазначено, що довіра виступає субстратом, яке виникає внаслідок дотримання людиною моральних цінностей. З'ясовано управлінський й структурно-організаційний модуль, складниками якого є суб'єкти та об'єкти державно-громадського управління – процеси, системи, феномени. Результативний модуль дає змогу провести аналіз результатів діяльності суб'єктів державно-громадського управління й розвитку загальної середньої освіти, застосувати інструментарій і методику не лише для визначення стану державно-громадського управління розвитку загальної середньої освіти й зробити відповідні корективи в його систему.

Усі модулі взаємопов'язані, мають прямі й зворотні зв'язки, що спрямовані на досягнення мети, завдань, які поставлено перед усіма суб'єктами державно-громадського управління і відповідають концептуальним засадам освітньої політики щодо розвитку загальної середньої освіти.

Зроблено висновок, що концептуальна модель авторської системи державно-громадського управління розвитком загальної середньої освіти за теорією організаційного розвитку й управління вченого Д. Шона (США) має властивість «розмноженості центрів», доведено потребу партнерів-громад у сильних духом вільних і громадян незалежної України, економічно розвинених, морально, духовно і психічно здорових учнів як Людей, гідних довіри з новим мисленням і творчим потенціалом, спроможних розвивати сильну демократичну державу й відновлювати Україну після руйнівних наслідків війни. Швидкість упровадження цієї системи залежить від кількох чинників: новизни, потреби у партнерській взаємодії, сумісності її з безпековим довкіллям, сформованості демократичних цінностей, складності освоєння, можливості випробування, здатності до об'єктивного оцінювання результатів інновацій й результатів партнерської взаємодії, передбачає перспективи розвитку безпечної школи загальній середній освіті в мирній незалежній країні.

Список джерел:

1. Калініна Л.М. and Лісова Н.І. Державно-громадська взаємодія на партнерських засадах In: Problems and achievements of modern science : coll. of scientific papers «ΛΟΓΟΣ» with materials of the International scientific-practical conf., Cork, May 6, 2019 NGO «European Scientific Platform», м. Корк, Ірландія, стор. 84-88.